

ТДВ «ІНСТИТУТ ОБЛІКУ І ФІНАНСІВ»
НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ «ОБЛІК І ФІНАНСИ»
УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА «КРОК»
КАФЕДРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ

ЕКОНОМІЧНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ ОЧИМА МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

*Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(30 листопада 2018р., м. Київ)*

Посвідчення УкрІНТЕІ № 532 від 05 листопада 2018 року

Київ
ТОВ «ВШО»
2018

УДК 330.34(477)
Е40

Матеріали публікуються в авторській редакції

Рекомендовано до друку Вченою радою
ТДВ «Інститут обліку і фінансів» (протокол № від 15.11.2018 р.)

Е 40 **Економічне майбутнє України очима молодих дослідників: матеріали Всеукр. наук-практ. конф. (30 листопада 2018 р.; м. Київ) / Відлов, за вил. С. Остапчук К: ТОВ «ВИЮ», 2018. 380 с.**

Вміщені у збірнику тези доповідей розкривають бачення економічного майбутнього України очима молодих дослідників. Питання, що піднімаються в доповідях, стосуються як загальновідомих проблем бухгалтерського обліку, оподаткування, фінансів, управління, так і перспективних напрямів розвитку української економіки. Зокрема, серед об'єктів наукових досліджень - процеси використання криптовалюти як платіжного засобу, особливості діджиталізації фіскальних механізмів, майбутні міграційні тренди, проблеми цифровізації економіки.

Видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів, які цікавляться розвитком економічної науки.

Е 40 **Экономическое будущее Украины глазами молодых исследователей: материалы Всеукр. науч.-практ. конф. (30 ноября 2018 г.; г. Киев) / Отв. за выш. С. Остапчук. К.: ООО «ВИЛО», 2018. 380 с.**

Содержащиеся в сборнике тезисы докладов раскрывают видение экономического будущего Украины глазами молодых исследователей. Вопросы, которые поднимаются в докладах, касаются как общеизвестных проблем бухгалтерского учета, налогообложения, финансов, управления, так и перспективных направлений развития украинской экономики. В частности, среди объектов научных исследований процессы использования криптовалюты как платежного средства, особенности диджитализации фискальных механизмов, будущие миграционные тренды, проблемы цифровизации экономики.

Издание предназначено для научных работников, практиков, преподавателей, аспирантов и студентов экономических специальностей, а также для широкого круга читателей, интересующихся развитием экономической науки.

УДК 330.34(477)

© Журнал «Облік і фінанси», 2018
© Автори, 2018

economic security can be determined only by comparing with the same levels for several periods, that is, in dynamics [6].

In the initial stages, the corporate strategy is developed according to the criterion of maximizing the value for owners and shareholders. The following - the necessary consideration and consideration of the interests of stakeholders, in order to optimize the distribution of interests and risks, to ensure stable access to resources, which ultimately changes the criterion of maximizing the strategy on the optimization criterion.

Prospects for further research consist of the construction of the mechanism of corporate social responsibility as a synthesis of the organizational, economic and legal elements that can reflect the unity of the system and the resource-functional approach to the provision of financial security in the system of corporate governance.

References:

1. Dyakonova I. I., Petrenko Y. M. Resource-functional approach in study of financial security of enterprise and corporate governance. *Business Inform*, 2013. № 2. pp. 188-193.
2. Paliga Y. M. The impact of corporate governance on strengthening the economic security and competitiveness of the enterprise. *Scientific Bulletin of the Lviv state University of internal Affairs*. 2009. № 1. pp. 1-13.
3. Belik Y. V. The essence of the approach of estimation of economic safety of the enterprise. URL: <http://molodyvchenv.in.ua/files/conf/eko/20dec2016/44.pdf>
4. Accounting and analytical support of economic security of the enterprise: monograph / L. V. Gnilitskaya; State. higher. studies. Zack. «Kiev. NAT. Econ. UN-t im. V. Hetman». K.: KNEU, 2012. 305 p.
5. Economic security of the enterprise / comp. I. P. Otenko, G. A. Ivashchenko, D. K. Voronkov. K.: KNEU, 2012.
6. Zihor O. B., Kutsenko T. M. Economic security. Kharkiv: Hibs UBS NBU, 2013. 144 p.

доцент кафедри моделювання
та інформаційних технологій в економіці,
Вінницький національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ РОЗПОДІЛЬЧОЇ ЛОГІСТИКИ АПК

Збут сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки посідає одне із ключових місць в ланцюзі поставок сільськогосподарської продукції. Конкурентний ринок сільськогосподарської продукції вимагає від виробників дотримання стандартів якості та рівноваги цінової політики. При цьому інтереси споживача являють собою основу для формування цільових груп покупців та політики для їх обслуговування. Реалізація сільськогосподарської продукції є

одним із ключових факторів, що впливає на ефективність отримання кінцевих прибутків та пошуку потенційних споживачів виробленої продукції [1].

Реалізація сільськогосподарської продукції відбувається через прості ланцюги та складні з інтеграцією різного ступеня. Перед підприємствами АПК постає питання не тільки як виробити якісну продукцію, але й реалізувати її на ринку. Насиченість ринку сільськогосподарською продукцією є однією із складових дотримання продовольчої безпеки держави.

Розподільча логістика АПК це управління товарними та супутніми інформаційними потоками на етапі розподілу сільськогосподарської та продовольчої продукції від виробника до кінцевого споживача з метою задоволення повноти його попиту [1]. Розподільча логістика охоплює ряд функцій, пов'язаних із гарантованою доставкою продукту до споживача: транспортування, зберігання, пакування, доробка, сервіс та ін. При цьому виникає ряд супутніх питань, пов'язаних із управлінням інформацією, фінансуванням та правовим супроводом логістичних операцій.

Сільськогосподарська продукція може мати як кінцеве споживання, так і надходити в переробку харчової промисловості у вигляді сировини. При поставках сировинного продукту працює інтегрований ланцюг (виробник - переробне підприємство - кінцевий споживач). В інтегрованих ланцюгах існують можливості щодо перерозподілу логістичних витрат в середині самого ланцюга за рахунок взаємопов'язаних підприємств. Рух продукції розглядається як цілісний потік, що проходить етапи формування доданої вартості до моменту отримання його кінцевим споживачем. В процесі руху матеріальний потік утворює поставку, вартість та цінність. Симбіоз цих категорій обумовлений взаємоінтегрованими характеристиками та центрами, де виникають їх основні елементи. Аналіз розподільчої логістики АПК має характеристики системного аналізу та процесного підходу. В такому випадку ключовими факторами є: окреслення меж, в яких розповсюджується потік; динамічність потоків та критерії запізнення по відношенню до виконуваних операцій; критерії оцінки можуть бути як ізольовані по окремих частинах, так і інтегральні, що визначають оптимальний рівень функціонування всього процесу розподілу.

На сьогодні найбільш продуктивною залишається розподільча логістика зернових культур та фруктів. Це зумовлено рядом факторів, основний серед яких є експортно-орієнтований склад продукції. Розширюються ринки нових продуктів, наприклад, для України перспективним є ринок Азії для реалізації фруктів та плодів. Проте, дефіцит логістичних технологій зумовлює проблеми налаштування логістики на тривале транспортування з відповідними термінами зберігання. Проблемою Європейського ринку залишається холодна логістика, що забезпечує продажі заморожених та охолоджених продуктів. Пункти перевалки, сховища та формування шляхів доставки визначені ключовими проблемами зернової логістики [2]. Одним із актуальних питань постає питання реалізації органічних продуктів [3], а разом з цим і формування логістичної складової, що забезпечить якість зберігання у відповідності до поставлених стандартів і вимог. Все позиціонує необхідність розвитку технологій розподільчої логістики в АПК.

В сучасній агрологістиці України можливо виділи ряд проблем, основними серед яких є:

- відсутність чітко спрямованої стратегії розвитку держави в галузі агрологістики з базовими правовими принципами, напрямками інфраструктурних проєктів, іноваційно-інвестиційним забезпеченням;
- зниження інвестиційної активності по будівництву сучасних сховищ та складських приміщень в аграрному секторі;
- відсутність чітко сформованого механізму державного регулювання ринку земельних ресурсів, а разом з цим і логістики точного землекористування;
- дефіцит компетентності в середовищі агрологістики, що обумовлено рівнем підготовки кадрів по ключових спеціальностях у вищих аграрних навчальних закладах.

Розподільча логістика виступає стабілізуючим ланцюгом в реалізаційних процесах. Основними її складовими в аграрному секторі можна визнати управління складськими потужностями, розподільчими центрами і запасами. Безперервний рух товарних потоків мають забезпечувати відповідні обсяги складських приміщень та оптимальне їх територіальне розташування. На сьогодні в Україні намітилась тенденція дефіциту складських потужностей. Дефіцит потужностей для зберігання зернових оцінюється на рівні 30 млн. т. При цьому загальний обсяг введених в експлуатацію в 2016 р. зерносховищ, склав 1,31 млн. т, а сукупні потужності для зберігання досягають 49,4 т[4]. Основні приміщення орієнтовані на продукцію птахівництва (птиці та яйця), зберігання овочів та фруктів. Існує значна потреба в тваринницьких приміщеннях для великої рогатої худоби. Проектування та територіальне розміщення приміщень (з урахуванням спеціалізованих складів) є одним із першочергових завдань розподільчої логістики АПК, що вимагає врахування сезонності продукції, тривалості технології виробництва, транспортування із місць виробництва до кінцевого споживача.

Таким чином, підприємства повинні мати чітку стратегію щодо побудови власної розподільчої мережі з визначенням основних центрів тяжіння споживачів. Держава повинна формувати стратегічний план розвитку розподільчої логістики АПК з урахуванням побудови оптово-розподільчих центрів та оптових ринків сільськогосподарської продукції, що дозволило б орієнтуватись на основні території з найбільш концентрованою реалізацією та проводити, за необхідності, переорієнтацію каналів по інших територіях [1].

Список використаних джерел:

1. Потапова Н. А. Перспективи розвитку розподільчої логістики АПК. *Економіка. Фінанс. Менеджмент: актуальні питання науки і практик.* 2017. № 9. С. 87-99.
2. Волонтир Л. О., Бурденюк І. І. Органічне виробництво: аналіз стану та перспективи розвитку. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки та практик.* 2017. № 2. С. 50-60.
3. Киш Л. М., Наємний Н. В. Ефективність використання, реалізації та переробки озимої пшениці на прикладі СП ТОВ «Райффайзен-Агро». *Вісник*

30 листопада Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
2018 «Економічне майбутнє України очима молодих дослідників»

Дніпропетровського університету. Серія: Економіка. 2014. Т. 22, вип. 8(4).
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdumov_2014_22_8%284%29__16

4. Офіційний сайт журналу Пропозиція. URL: <https://propozitsiva.com/deficit-moshchnostey-dlya-hranyeniya-zerna-sostavlyayet-30-mln-t>

РЯБОКОНЬ А. В., студент 2-го курсу,
спеціальність «Економіка»,
Вінницький національний аграрний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Забезпечення ефективного розвитку національного аграрного сектора та виробництва високоякісної сільськогосподарської продукції в сучасних умовах потребує змін до організації ефективного використання ресурсного потенціалу, забезпечення впровадження інноваційних та ресурсозберігаючих технологій виробництва, тощо.

Функціонування сучасних сільськогосподарських підприємств характеризується нераціональністю використання їх ресурсних потенціалів, що охоплюють якісну, кількісну, та структурну складову. Це зумовлено великими втратами ресурсів та важким фінансовим становищем сільськогосподарської галузі виробництва [1].

Передумовою результативного процесу формування та використання ресурсного потенціалу є комплекс чинників, які впливають на його значення та характеризують його ефективність. До таких чинників відносяться економічні, соціальні, фінансові, виробничі та екологічні складові, які є основними елементами системи покращення ефективності використання ресурсного потенціалу.

Виробництво сільськогосподарської продукції відбувається на основі гармонічної єдності таких чинників, як земля, трудові ресурси, матеріальні, нематеріальні та фінансові ресурси. Недостатнє забезпечення підприємства навіть одним із перелічених ресурсів значно ускладнює процес виробничої діяльності, сповільнює досягнення конкурентоспроможного виробництва сільськогосподарської продукції [3,4].

Ресурсний потенціал розглядають з таких позицій: як структурний елемент виробничих відносин у контексті максимального використання потенціалу трудових ресурсів щодо створення матеріальних благ; як сукупність наявних на підприємстві ресурсів, що забезпечують досягнення поставленої мети; як можливість отримання максимального обсягу виробництва благ та послуг за

Науковий керівник - Томашук ІВ., асистент кафедри аналізу та статистики,
Вінницький національний аграрний університет.